

ὧν νὰ σχηματίσῃ ἀσφαλῆ γνώμην, ὅθεν καὶ ἐδικάσθησαν νὰ παραβλέψωσι τὰς ἐργασίας αὐτοῦ.

Ἄναντιρρήτως ὁμως ἤρωες τοῦ συνεδρίου ὑπῆρξεν ὁ κύριος δὲ Λεσσέψ, ὁ ἀκαταμάχητος ἐκεῖνος τῆς ἐπιστήμης σκαπανεὺς, ὅστις κατεπολέμησε τὰς ἀμμοὺς τῆς Λιβύης μετατρέψας ἰσθμὸν εἰς πορθμὸν καὶ προικοδοτήσας τὴν ἔσω τῶν Ἑλλήνων θάλασσαν διὰ νέας πύλης πλὴν τῆς τῶν ἡρακλείων στηλῶν. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλει ἐμπνεύσει πολλοὺς ποιητὰς ὅταν ἤρωες τῶν ἐποποιῶν δὲν θέλουσι πλέον εἶσθαι οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Ἄρεως, ἀλλ' οἱ ἐπόμενοι τῷ Ἀπόλλωνι, Ἡφαίστῳ καὶ Ἑρμῇ· εἶθε τότε καὶ ἡ Ἑλλάς νὰ γεννήσῃ Ἀχιλλεῖς καὶ Θησεῖς τῆς ἐπιστήμης, οἵτινες ν' ἀποκτήσωσι καὶ ἄλλον Ὅμηρον, ὅστις τὰ θεῖα αὐτῶν ἔργα κινὰ τοῖς βροτοῖς νὰ καταστήσῃ!

I. O. Z.

Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ

ἢ

ΡΑΔΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΕΡΩΣ.

(Συνέχεια τοῦ προηγουμένου φυλλαδίου σελ. 284.)

* * * * *

« Ἀδύνατον ν' ἀμφιβάλλῃ τις πλέον, » εἶπεν ὁ δὲ Κλαίρον εἰς τὴν κόμισσάν, ἅμα εὐρέθησαν εἰς τὴν ἄλλην ὁδὸν, « οὔτοι εἶνε οἱ ζητούμενοι, καὶ ὁ νέος εἶνε ὁ « Δίσκος »· ἀλλ' οὐδέποτε ἤσχύνθη τὸσοῦτον διὰ τὸ ἔργον μου, οὐδὲ ἤσθάνθη ἐμκυτὸν τὸσοῦτον τεταπεινωμένον ἐν τῇ ψυχῇ μου, ὅσον ὅτε εἶδον τὴν ἐρασμίαν ἐκείνην νέαν ἀσπαζομένην τὰς τρίχας τῆς Μαρίας Ἀντουανέτας! Τὰ νεῦρα μου ἔτρεμον, καὶ τὸ αἷμα μου ἐπακλινδρόμησεν εἰς τὰς φλέβας μου ὅτε ἐγὼ ἤγγισα ἐκεῖνον τὸν βόστρυχον».

Ἡ αὐτὴ σκέψις κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν διῆλθε τὰς φρένας